

Un Papa que escolta i que respon

Ds, 23/04/2011 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Benet XVI no és com Joan Pau II. Si el polonès Karol Wojtyła, que el proper 1 de maig serà beatificat, va ser el primer papa mediàtic al qui li agradaven les multituds; Benet XVI és l'home dels mitjans de comunicació de proximitat. Per primer cop en la història un papa ha respost a les preguntes de la gent a través d'una televisió. Tot hi que no ho ha fet directament, des d'un plató o ens un estudis, sí que ho ha fet a través d'una videoconferència des de la biblioteca que és l'avantsala del seu despatx particular al Vaticà. I en un moment també emblemàtic: el Divendres Sant i a l'hora del migdia en la que es preveu que va morir Jesús. [Ahir el vam poder veure en la televisió pública italiana, Rai Uno (i en el canal 24 hores de TVE) dins del programa "A la seva imatge" amb el títol "El Papa respon, a qüestions sobre Jesús". I avui també s'ha pogut tornar veure a La 1, a les 10 hores.]

De cap de les maneres hem vist un Benet XVI tens sinó que més aviat hem vist el professor Joseph Ratzinger exposat a les preguntes dels seus alumnes i amb ganes de donar respostes curtes i concises, amb arguments que facin pensar, sense abandonar la tendra humanitat d'un home d'avançada edat. A la primera pregunta, adreçada per un nena italo-japonesa de 7 anys sobre el dolor i el patiment produït al seu país pel terratrèmol i el tsunami, el papa va reconèixer que ell també es fa preguntes sobre el patiment i que sap que "no tenim respostes" tot i que "sabem que Jesús ha patit com vosaltres, innocent, i que està de la vostra part". A la segona pregunta, d'una mare italiana que té el seu fill en coma des de fa dos anys i que li demanava on està l'ànima del seu fill, el Papa va dir que "està en el cos, amagada, però present", i que és una ànima que "reconeix tota l'estima que se li dóna", comparant-la amb "una guitarra trencada que té totes les cordes encara que no es pugui esperar cap música". La tercera va ser d'un grup de joves cristians de Bagdad, a l'Iraq, que -perseguits- tenen la temptació de fugir. El papa, comprensiu, els va animar a prendre camins de reconciliació i de reconstrucció.

La quarta va ser la d'una viuda musulmana de Costa d'Ivori, immersa ara en la guerra fratricida, que li demanava consell. Benet XVI la va animar a creure en la força de la pau i a renunciar a tota violència per buscar de nou el diàleg. Un home italià va fer la cinquena pregunta sobre què va fer Jesús entre la mort i la resurrecció. El Papa li va dir que no va fer cap viatge a l'infern ni a cap lloc físic, sinó que "es va endinsar en la profunditat de tot ésser humà, de tots els llocs i de tots els temps". Un metge italià li va preguntar, en la sisena, per què en la resurrecció les dones i els apòstols no reconeixien a Jesús, a la qual el teòleg Ratzinger li va respondre que és perquè es tractava d'una nova condició, que ja no és física, sinó gloriosa, com la que es troba en l'Eucaristia. Finalment, la darrera pregunta va ser sobre la figura de Maria, la mare de Jesús, entregada al deixeble Joan. El Papa es va referir a aquest gest com una acció de tendresa i "un acte humanitari d'un fill que deixa a una mare sola", tot i que "aquesta mare també s'ha interpretat que és l'Església: perquè no podem ser cristians sense mare, sense Església". Tot un signe això de veure un papa que ja no pontifica sol a dalt d'una trona sinó que respon a preguntes, seleccionades, amb respostes gens improvisades, però amb sentit comú.